

॥१५॥ ॥१६॥ ॥१७॥ ॥१८॥ ॥१९॥ ॥२०॥ ॥२१॥ ॥२२॥ ॥२३॥ इतिउद्योगप० नैलकंठीयेभारतभा० चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥३॥ ततइति दिविदेवानामितिशेषः ॥ १ ॥

समाश्वस्तस्ततो रामः क्रोधामर्षसमन्वितः ॥ प्रादुश्चक्रे तदा ब्राह्मणं परमाख्यं महाव्रतः ॥ १५ ॥ ततस्तत्प्रतिघातार्थं ब्राह्ममेवास्त्रमुत्तमं ॥ मया प्रयुक्तं जज्वाल युगांत
मिव दर्शयत् ॥ १६ ॥ तयोर्ब्रह्मास्त्रयोरासीदंतरा वै समागमः ॥ असंप्राप्यैव रामं च मां च भारत सत्तम ॥ १७ ॥ ततो व्योम्नि प्रादुरभूत्तेज एव हि केवलं ॥ भूतानि चैव
सर्वाणि जग्मुरातिविशंपते ॥ १८ ॥ ऋषयश्च सगंधर्वा देवताश्चैव भारत ॥ संतापं परमं जग्मुरस्त्रतेजोभिपीडिताः ॥ १९ ॥ ततश्च चाल पृथिवी सपर्वतवनद्रुमा ॥
संतप्तानि च भूतानि विषादं जग्मुरुत्तमं ॥ २० ॥ प्रजज्वालनभो राजन धूमायं ते दिशो दश ॥ न स्थातुमंतरिक्षे च शे कुराकाशगास्तदा ॥ २१ ॥ ततो हाहा कृतलो
के स देवा सुरराक्षसे ॥ इदमंतरमित्येवं मोक्तुकामोऽस्मि भारत ॥ २२ ॥ प्रस्वापमस्त्रं त्वरितो वचनाद्ब्रह्मवादिनां ॥ विचित्रं च तदस्त्रं मे मनसि प्रत्यभात्तदा ॥ २३ ॥ इ
ति श्रीम० उद्यो० अंबोपाख्यानपर्वणि परस्परब्रह्मास्त्रप्रयोगे चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥३॥ भीष्म उवाच ततो हलहलाशब्दो दिवि
राजन्महानभूत् ॥ प्रस्वापं भीष्ममास्त्राक्षीरितिकौरवनंदन ॥ १ ॥ अयुं जमेव चैवाहंतदस्त्रं भृगुनंदने ॥ प्रस्वापं मां प्रयुं जानं नारदो वाक्यमब्रवीत् ॥ २ ॥ एते वियति
कौरव्यदिविदेवगणाः स्थिताः ॥ ते त्वां निवारयंत्यद्य प्रस्वापं मां प्रयोजय ॥ ३ ॥ रामस्तपस्वी ब्रह्मण्यो ब्राह्मणश्च गुरुश्च ते ॥ तस्यावमानं कौरव्यमास्म कार्षीः कथं
चन ॥ ४ ॥ ततो पश्यं दिविष्ठा न्वैतानष्टौ ब्रह्मवादिनः ॥ ते मां स्मयंतो राजेन्द्र शनैर्दमन्ब्रुवन् ॥ ५ ॥ यथा ह भरत श्रेष्ठ नारदस्तत्तथा कुरु ॥ एतद्विपरमं श्रेयो लोका
नां भरतर्षभ ॥ ६ ॥ ततश्च प्रतिसंहृत्य तदस्त्रं स्वापनं महत् ॥ ब्रह्मास्त्रं दीपयां चक्रे तस्मिन् युधियथाविधि ॥ ७ ॥ ततो रामो हृषितो राजसिंहदृष्ट्वा तदस्त्रं विनिवर्तितं वै ॥
जितोऽस्मि भीष्मेण सुमंदबुद्धिरित्येव वाक्यं सहसा व्यमुंचत् ॥ ८ ॥ ततो पश्यत्पितरं जामदग्न्यः पितुस्तथा पितरं चास्यमान्यं ॥ ते तत्र चैनं परिवार्य तस्थु रूचुश्चैनं सां
त्वपूर्वं तदानीं ॥ ९ ॥ पितर ऊचुः मास्मैवं साहसं तात पुनः कार्षीः कथंचन ॥ भीष्मेण संयुगं गंतुं क्षत्रियेण विशेषतः ॥ १० ॥ क्षत्रियस्य तु धर्मोऽयं यद्युद्धं भृगु
नंदन ॥ स्वाध्यायो व्रतचर्याथ ब्राह्मणानां परंधनं ॥ ११ ॥ इदं निमित्ते कस्मिंश्चिदस्माभिः प्रागुदाहृतं ॥ शस्त्रधारणमत्युग्रं तच्चाकार्यं कृतं त्वया ॥ १२ ॥ वत्स पर्या
प्तमेतावद्भीष्मेण सह संयुगे ॥ विमर्दस्ते महाबाहो व्यपया हिरणादितः ॥ १३ ॥ पर्याप्तमेतद्भद्रं ते तव कार्मुकधारणं ॥ विसर्जयैतदुर्ध्वं तपस्तप्यस्व भार्गव ॥ १४ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ चक्रे कृतवानहं ॥ ७ ॥ हे भीष्म सुमंदबुद्धिरहं जितोऽस्मीति संबंधः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥